

Haandgjerning. Eleverne oplæres efter den Schallenfeldske eller en lignende Klasseundervisnings-Metode.

Pædagogik. Grundtrækkene af Opdragelsens Teori med særlig Fremhævelse af Metodelæren bør gennemgaaes, saa at Eleven ikke alene bliver i Stand til at meddele en forstandig Undervisning, men ogsaa til at begrunde sin Fremgangsmaade.

Man vil heraf se, at det er et betydelig lavere Pensum, end hvad der fordres til den almindelige Lærerindeeksamen.

Og her møder mange kritiske Kvinder op mod det fremlagte Forslag. De mener, at det er en Fælde for Kvinderne — de skal have en anden Eksamen end Mænd, de skal kun i deres Statsseminarium have et Lavmaal af Kundskaber, som igen kun kan give dem Adgang til de underordnede Embeder og lavest lønnede Lærerstilling.

Vi kan imidlertid slet ikke dele denne Anskuelse.

Lovforslaget i sig selv er godt, og det er et virkeligt Fremskridt, men Mangel paa Forstaaelse af Kvindesagen har her spillet den højterede Forslagsstiller et Puds, som saa mange andre af vore Fremskridtsfolk. — De har ikke forstaaet — eller maaské ikke villet forstaa — at Grundbetingelsen for virkelig Fremgang i vort Skolevæsen, en Forandring i alle Tingenes Gang, kort sagt lykkeligere Tilstande i Samfundet, det er *fælles Undervisning, fælles Uddannelse af vore Lærerkrefter* og hele Linien over i alle Institutioner og Embedsstilling.

Hvis dette Seminarium til Uddannelse af Lærerkrefter ogsaa kommer til at omfatte unge Mænd, hvis vore andre Statsseminarier aabnes ogsaa for Kvinder, saa vil vi Kvinder være tilfredse, men bliver det kun en Skole for Kvinder, vil det sikkert væsentligt blive besøgt af de mindre begavede og komme til at uddanne en lavere Klasse Lærere, eller, som nogle mener, sætte en dybere Kløft mellem Mænds og Kvinders Uddannelse. — Saaledes har vi ikke forstaaet Lovforslaget. — Efter vort Skøn er Hensigten at forbedre Almueskolen ved, at Forskolen erholder mere pædagogisk uddannede Kræfter, og paa den Maade gøre den det muligt at naa større Resultater.

Og mon der netop ikke hører særlig Modenhed som Menneske til den allerførste Undervisning for Barnet. Er det Ord sandt: „Hvad der kommer først i Karret, smager det af“, saa gælder det sikkert i intet Forhold mere end ved den første Meddelelse af Skoleundervisningen. Har Barnet begyndt med at føle Lede ved Skolen, saa er det næsten umuligt senere at oprette det. — Ogsaa derfor synes Fagene ved Skolen os at være nogenlunde tiltalende. Særlig bør en Lærer eller Lærerinde for ganske smaa Børn kun bruge sit Kridt paa Tavlen som en Mester, han eller hun bør saa godt som under alle Fag benytte den levende Maade,

thi hvad Barnets Øje opfatter, det fotograferer sig i Hjernen, saa Barnet beholder det alle sine Dage.

Det kunde maaské synes ørkesløst, at vi gaar saa dybt ind paa et Forslag, som er forelagt af en Eksminister, og som endnu ikke er drøftet af vore ærede Rigsdagsmænd, og maaské næppe kommer frem i næste Samling. Men vi har netop med Flid draget det frem, fordi vi tror, at der ligger en saa afgjort Fordring blandt Befolkningen om Kvinders Adgang og Ret til Statsseminarierne, og ønsker derfor at gøre vort til, at Sagen atter og atter drøftes ude i Folket, saa at Ønsket kan blive en offentlig Mening, der er stærk nok til at aabne vore nuværende Statsseminarier for Kvinder og oprette et Seminarium efter Hr. J. Scavenius Tanke*), som omfatter baade unge Mænd og unge Kvinder.

Johanne Meyer.

Kunstakademiet.

Fru Redaktrice!

Maa jeg faa en lille Plads i Deres Blad til en Rettelse eller Bemærkning i Anledning af det, jeg har sagt til Md. Martin om Kvinders Optagelse paa Kunstakademiet; jeg er bange for, at det kan misforstaaes, saaledes som det staar i „Hvad vi vil“; — jeg véd ikke, hvad der har staaet i „La Citoyenne“.

Hvad jeg har forklaret Md. Martin er dette: at Akademiet for Mænd har en Forberedelsesklasse, til hvilken der ikke findes en tilsvarende for Kvinder; Kvindeakademiet begynder først, hvor denne Forberedelsesklasse ender; — deraf følger, at de Prøver, Kvinder skal aflægge for at kunne optages, bliver andre og sværere end dem, Mænd skal aflægge. — Selvfølgelig er Mænds og Kvinders Prøvetegninger til samme Klasse ganske ens, kun med den Forskel altsaa, at den Klasse, der for Kvindernes Vedkommende danner Indgangen, falder for Mænds Vedkommende indenfor selve Akademiets Ramme.

Ærbødigt

Marie Luplau.

p. t. Nedre Draaby, 28-7-91.

Børstidende.

Børstidende har i Tirsdags været saaelkværdig at ofre flere Spalter paa Kvindesagen. Artiklen, som er undertegnet Henri Petit, er helt igennem en faderlig Kritik og en Samling af gode Raad. Vi mener det derfor ikke rigtigt at forholde vore Læsere de mange Visdomsord, der som Guldæbler i Sølvskaale bydes os stakkels interesseløse Kvinder, især da vi véd, at „Børstidende“ endnu ikke ligger paa hver Mands Bord.

*) Ved Debatten i Folketinget i Vinter om Lærerinders Adgang til Seminarierne, sagde rigtignok Hr. Scavenius med Forfærdelse: „Gøre Kvinder til Lærere for voksne Mandfolk — det vilde være uheldigt, højst uheldigt.“ — Vi deler ikke Hr. J. S.'s Opfattelse, men tror tvertimod, at naar Kvinder har Kundskaber dertil, vil de være udmærkede Lærere.

Efter at Forfatteren har rost de engelske Kvinder for deres politiske Agitationsævine, falder han knusende over os danske Kvinder, idet han skriver:

„Anderledes herhjemme. De eneste Lejligheder, ved hvilke vi ser Kvinder træde frem for Offenheden, er, naar der skal udføres noget velgørende, eller der skal samles Penge sammen til et Monument el. lign. Danske Kvinder har aldrig vist nogen Interesse for offentlige Anliggender. Der forlyder intet om, at de har nogen som helst politisk Interesse, der foreligger ikke det ringeste, der kunde gøre det troligt, at de vilde benytte deres Stemmeret, hvis de fik den. Det tør vistnok uden Overdrivelse siges, at det overvejende Antal danske Kvinder med Valgrets alder ikke har nogen klar Opfattelse af, hvilke Stridigheder der skiller Partierne i dette Land. Med hvilken Fordel der skulde være ved at inddrage til Medvirkning ved det politiske Livs Afgørelser et stort, ganske umodent Vælgerkorps —“

Derefter gaar han over til at raade den Snes Damer, der herhjemme har politisk Kendskab, til at benytte deres Kræfter til noget andet end den ganske virkningsløse Agitation for Valgretten, og som en øvet Moralprædikant fortsætter han:

„Man kan være sikker paa, at Kvinderne herhjemme nok faar den Valgret, de fortjener. For Tiden fortjener de ingen, fordi de mangler Betingelserne for at kunne bruge den.“ —

Ikke sandt, mine Damer! Vi føler os ved slig Prædiken, som om vi var i Kirke, i det mindste vi ældre, som har lært Balles Lærebog, vi kender saa godt den Tone. — Vi véd ogsaa, at alt i dette Land gaar efter Fortjeneste. Naar Goos fortjener det, saa bliver han Minister, naar Redaktør Winblad fortjener det, kommer han 3 Maaneder i Fængsel, og saa fremdeles.

Men vi maa lægge os flere af Henri Petit's Ord paa Hjertet.

„I Stedet for at lave Valgretsforeninger og Kvindesagsforeninger med Programspørgsmaal ind i det blaa, burde de lave Højreforeninger og Venstreforeninger og fra disse føre Kampen om Øl og Sukker, Alderdomsforsørgelse og Provisorisme o. s. v.“

Hvor det var et godt Raad. Vi bør følge det; thi hvilke ulyre Fordele har ikke Partipolitiken bragt vore mandlige Politikere? — Partipolitiken er nu stegen til en højere Enhed, den er naaet til Personpolitik samtidig med, at den har udviklet vore politiske Talere til den højeste Klarhed i Veltalenhedskunst og i diplomatiske Vendinger. Mange Politikere er naaede til en saadan Finhed i Formen, at de kan svare paa samme Maade som den fornemme Kavalier i H. C. Andersens „Nattergalen“, der altid, naar nogen spurgte, kun svarede med Bogstavet P — ja — mange af vore Politikere er naaede til en saa høj Intelligens, at de blot svarer med Ordene: Bojsen! — Hørup! — Berg! Øl! — Øl! — Sukker! — Alderdomsforsørgelse! — saa véd de, at Folket er paa det klare med dem — de føler, at hele den politiske Kløft kan være koncentreret i de faa Ord.

Derfor maa vi Kvinder ogsaa stræbe efter at blive Partipolitikere.

Men Kvindeforeningerne har langt frem, og Forfatteren ser Grundene til deres daarligere Stilling i mange Ting. Han siger:

„Fremskridtskvinderne er selv Skyld heri.